Nepospíchej - Kotvald Petr, Hložek Stanislav

Když ti vítr rozčesává vlasy černé jak káva,
rady marně to vím,ti dává
říká Nepospíchej...
Nepospíchej,ještě si tancuj a ještě se směj

Přidáváš se k svému stáři,
dětské výrazy smýváš z tváří,
prvně líbalas prý už v září,
jen s tím Nepospíchej...
Nepospíchej,ještě si tancuj a ještě se směj

Nepospíchej,kam pádíš,
to já vím,že s ním se ve tmě sejdeš po tají,
a ústa se hned s ústy potkají

Pocítíš i žár i mráz,i žár i mráz,
to já vím,i já byl prvně stejně zvědavý,
to pak se težko touha zastaví,
spálí mráz a spálí vás

Těžko říct jen krátkých řádcích,
jestli získá se víc než ztrácí,
jednou přestaneš stejně hrát si,
ale Nepospíchej...
Nepospíchej,ještě si tancuj a ještě se směj

Nepospíchej...
Nepospíchej,ještě si tancuj a ještě se směj

Nepospíchej,kam pádíš,
to já vím,že s ním se ve tmě sejdeš po tají,
a ústa se hned s ústy potkají

Pocítíš i žár i mráz,i žár i mráz,
to já vím,i já byl prvně stejně zvědavý,
to pak se težko touha zastaví,
spálí mráz a spálí vás

To já vím,
že s ním se jednou ráno probudíš,
pak začneš lovit lístky v osudí,
z nich si číst,jak má tě rád,jak má tě rád

To já vím,kdo pospíchá je dřív už dospělý
a stejně starý , vás to oddělí,
až s ním budeš v bílém stát

Bílou křídou,přát vám přijdou,
vaše plány,snad vám i vyjdou

Stejně na zdi ti píšu křídou,
ještě Nepospíchej...
Nepospíchej,ještě si tancuj a ještě se směj

Nepospíchej....